

Urodził się 11 czerwca 1888 r. w Pelplinie w rodzinie chłopskiej. Od wczesnej młodości wykazywał szczególne uzdolnienia artystyczne. Po ukończeniu szkoły średniej w Pelplinie, w latach 1908—1918 kształcił się w drezdeńskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą ukończył z odznaczeniem. W latach tych pogłębiał także swe zdolności malarskie w Paryżu, Londynie, Wiedniu, Berlinie, Lipsku i Kopenhadze.

W 1920 r. osiedlił się w Grudziądzu, gdzie przez 10 lat wykładał rysunek i malarstwo w Seminarium Nauczycielskim. 1 listopada 1922 r. otworzył własną Pomorską Szkołę Sztuk Pięknych. Popierany przez sfery kulturalne Grudziądza stworzył koncepcję podstawy szkoły, określił kierunki jej rozwoju, wypracował metody nauczania, a zgromadzone doświadczenia przeniósł w 1933 r. do „Prywatnej Pomorskiej Szkoły Sztuk Pięknych z prawami państwowych szkół publicznych Wacława Szczeblewskiego w Gdyni”. Nie szczędząc własnych funduszy, wybudował gmach szkoły przy ul. Pomorskiej 18. Wśród celów szkoły, na plan pierwszy wysunął staranne wychowanie i wykształcenie młodego pokolenia artystów polskich w duchu sztuki rodzimej, opartej na pierwiastkach regionalizmu pomorsko-kaszubskiego. Przeniesione z grudziądzkiej szkoły wzory wzbogacił o nowe formy kształcenia; włączył do programu szkoły studia w zakresie rzemiosła artystycznego i liternictwa, wprowadził projektowanie dekoracyjne i zajęcia plenerowe. W większości prac poza portretem dominował temat marynistyczny i kaszubski.

Wśród celów szkoły, na plan pierwszy wysunął staranne wychowanie i wykształcenie młodego pokolenia artystów polskich w duchu sztuki rodzimej, opartej na pierwiastkach regionalizmu pomorsko-kaszubskiego. Przeniesione z grudziądzkiej szkoły wzory wzbogacił o nowe formy kształcenia; włączył do programu szkoły studia w zakresie rzemiosła artystycznego i liternictwa, wprowadził projektowanie dekoracyjne i zajęcia plenerowe. W większości prac poza portretem dominował temat marynistyczny i kaszubski.

Poza działalnością dydaktyczną, W. Szczeblewski rozwinął szeroko program popularyzowania sztuki wśród społeczeństwa gdyńskiego. Prowadził wieczorowe dokształcające studium malarskie dla nauczycieli, kursy popołudniowe dla uczniów szkół średnich, organizował cykle wykładów, spotkania ze sztuką w formie dorocznych wystaw prac uczniów. 15-letni dorobek artystyczny szkoły ukazał na jubileuszowej wystawie w grudniu 1937 r.

Hitlerowcy zniszczyli dorobek szkoły i jej urządzenia. Okres okupacji W. Szczeblewski spędził częściowo w Gdyni, częściowo we wsiach kaszubskich, ukrywając się aż do wyzwolenia. Zarobkowo trudnił się malarstwem dekoracyjnym — głównie kościelnym — do którego wprowadził zdobnictwo kaszubskie. Po wyzwoleniu nie powrócił do pracy pedagogicznej. Poprzestał na własnej pracy artystycznej; malował pejzaże, portrety, nadal zajmował się zdobnictwem wnętrza.

W 1961 r. obchodził jubileusz 50-lecia pracy artystycznej i otrzymał nagrodę Ministra Kultury i Sztuki. Brak zdrowia zmusił go do przerwania pracy zarobkowej. Zmarł 23 lipca 1963 r. Na nagrobku, na Cmentarzu Witomińskim widnieją jego reliefowe popiersie, projektu uczennicy szkoły doc. Anny Pietrowiec.